

det ærede Medlem fra Grenaa, at det kun undtagelsesvis lader sig gøre at anvende denne Jagtmetode som Krybskytteri, og selv om saa er, at det enkelte Steder bruges — det er for øvrigt kun ganske enkelte Steder — kunde man opnaa det samme, som man nu vil, ved at sætte en betydelig skarpere Bestemmelse for Udøvelse af Krybskytteri paa denne Maade end paa anden Maade, ligesom man har gjort det med Hensyn til Nattejagten. Da jeg er kommen til at tale om Nattejagten, vil jeg derom bemærke, at jeg i og for sig ikke er nogen Under af den Art Bestemmelser, som i Almindelighed sat forbyde Nattejagt, hvilket altsaa paabyder Indskrænkning i noget, som ellers vilde være fuldstændig lovligt for Ejeren paa hans egen Grund. Jeg tror, at man kunde opnaa det samme ved at indføre endnu skarpere Bestemmelser over for Krybskytteriets Udøvelse ved Nattejagt end paa anden Maade saaledes, som det for øvrigt allerede er sket i Lovforslaget, men maaske ikke i tilstrækkelig Grad. Jeg kan ikke være enig med en æret Taler i, at det er rimeligt og hensigtsmæssigt at forbyde Jagt før det fæstende Aar. Ja, der er jo endog saa et Medlem, det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgtreds (Dusen), og jeg tror ligeledes en senere æret Taler, der gif saa vidt, at de ønskede denne Forbudsbestemmelse udstrakt til det 18de Aar. Man mener der- ved at opnaa, at der skulde blive færre Dyr anstude, og at overhovedet Udøvelsen af Jagten skulde ske paa dygtigere Maade end hidtil, men mig synes det, at man opnaar snarere det modsatte. Jeg er ganske overbevist om, at enhver Færdighed og ikke mindst en legemlig Ibræt, som Jagten er, læres bedst i de yngste Aar. Dette er den ene Side af Sagen. Den anden er, at naar man først skal have de unge Mennesker med paa Jagt, naar de ere 16 Aar og derover, er det meget mere vanskeligt at faa dem til at lystre, end det var før deres fæstende Aar. Indtil deres fæstende Aar kan man dog nogenledes styre dem, men blive de først 17—18 Aar, pleje de ikke at tage mod ret megen Raision. Vil man i det hele opnaa den Slags Ting, maatte man fasthætte en Eksamen for Fjolk, inden de fik Lov til at gaa paa Jagt, men det tror jeg dog ikke, man vil indlade sig paa.

Fredrikssen: Det forekommer mig, at dette Forslag til Lov om Jagten er af en saadan Bestaaffenhed, at man ikke kan sige, at det virkelig er noget Fremskridt, og jeg mener dog, at naar vi her paa Nigsdagen skulle lave Love, saa var det rigtigst, at man kunde sige om disse Love, at de vare Fremskridt,

Saaledes som dette Lovforslag foreligger, mener jeg rigtignok, at det snarere er et Tilbagefærdt; det vil sige, det kan maaske betragtes som et Fremskridt for enkelte store Landbrugere og Stovejere, men for alle mindre Jordbrugere er det modsatte Tilfældet. Lovforslagets § 24 bestemmer jo, at der skal indføres Jagtten. Jeg ser imidlertid ikke, hvilken Nytte dette Jagtten egentlig vil og kan gøre. Man har fra anden Side paa- staact, at Indførelsen af Jagtten vil formindste Sægerens Antal, og at det er gavnligt at faa dette formindstet, idet der samtidig vil lemlæstes færre Dyr. Hvis det var Tilfældet, vilde ogsaa jeg stemme for, at vi kunde faa Jagtten, da jeg er mod al Art af Slagteri: mod, at man, naar man dræber et Dyr, mishandler det mere end højt nødvendigt, men jeg tror ikke, at dette bevirkes ved Indførelse af Jagtten. De, der, som det ærede Medlem fra Brastø (A. Hage) udtrykte sig, ere professionelle Krybskytter, ville ikke genere sig for at løse Jagtten, og for Søndagsjægeres eller Folks Vedkommende, som kun en Gang imellem gaa ud paa Jagt, er der dog megen liden Sandsynlighed for, at de komme til at gøre Dyrene lynderlig Skade. Det er snarere saa, at naar de flyde efter en Hare eller lignende Dyr ude paa Marken, er hele den Skade, de gøre Dyret, at de kysse det op af dets Beje, saa det maa løbe hen til et andet Sted. Jeg mener altsaa ikke, at det af den Grund kunde være nødvendigt at indføre Jagtten. For de almindelige Jordbrugeres Vedkommende finder jeg, at det vilde være en uheldig Bestemmelse at sætte ind i en saadan Lov. Har jeg f. Eks. i en anden By eller i alt Fald i et andet Sogn en god Ven, som jeg kunde ønske at gaa en lille Tur paa Jagt sammen med, saa er jeg pligtig til at løse Jagtten, fordi jeg en enkelt Gang vil ofre en Dag for at tage en Tur med paa Jagt paa en saadan god Vens Mark, og det samme er Tilfældet, naar en Ven fra et andet Sogn vil besøge mig; saa er han i Følge de Bestemmelser, der staa her i Lovens, pligtig til at løse Jagtten, for at faa Lov til at gaa en saadan Tur med mig over mine Marker. Altsaa med Hensyn til Bestemmelsen om Jagttenene er jeg enig med de andre ærede Talere, der have talt imod den, i, at den bør falde bort. — Saa er der en Bestemmelse, som for øvrigt ogsaa er omtalt af en eller maaske flere af de foregaaende ærede Talere, nemlig Bestemmelsen om at forbyde Fjolk, som enten selv ere under offentlig Forsørgelse, eller hvis Familie er det, at gaa paa Jagt. Jeg frittes til at spørge: Hvad i al Verden skal denne Be-